

Мюсюлманите използват благи думи, за да призовават хората към Исляма

Всеки един Мюсюлманин е задължен да призовава хората към Ислямския морал и да им съобщава за съществуването на Аллах и доказателствата на Неговото сътворение. Самият Аллах е разкрил в един от айятите си тази отговорност: **“И нека сред вас има общност, която зове към благото и повелява одобряването, и възбранява порицаването! Тези са сполучилите”**. (Сура Ал-Имран: 104). Той също така разкрива и как тази покана трябва да бъде направена:

Призовавай към пътя на твоя Господ с мъдрост и хубаво поучение, и спори с тях по най-хубавия начин! Твоят Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае напътените. (Сура Ан-Нахл: 125)

Добри думи и прошка са за предпочитане пред милостиня, последвана от обида. Аллах е над всяка нужда, всеблаг. (Сура Ал-Бакара: 263)

Истинските вярващи осъзнават значението на тази отговорност, която е разкрита и в айята: **“Вярват в Аллах и в Сетния ден, и повеляват одобряването, и възбраняват порицаването, и се надпреварват в добрините. Тези са от праведниците”**. (Сура Ал-Имран: 114) Поради тази причина те призовават всички около себе си, своите приятели, роднини и всеки, до когото биха могли да достигнат, да повярват в Аллах, да се побоят от Него и да проявят пристойно поведение. Тази блага особеност на Мюсюлманите е описана в следния айят:

А вярващите мъже и жени са покровители един на друг. Те повеляват одобряването и възбраняват порицаването, и отслужват молитвата, и дават милостинята *закат*, и се покоряват на Аллах и на Неговия Пратеник. Тези Аллах ще помилва. Аллах е всемогъщ, премъдър. (Сура Ат-Тауба: 71)

От този айят става ясно, че всеки вярващ е натоварен да обяснява това пристойно поведение, според което самият той живее, да препоръчва добрите деяния на хората и да ги съветва да избягват злото по време на целия си живот в този свят. Аллах е повелил на вярващите да използват меки думи: **“И кажи на Моите раби да говорят най-хубавото! Сатаната сее раздор между тях. Сатаната е явен враг на човека”**. (Сура Ал-Исра: 53) Добрите и лошите думи са описани в следната аналогия от сура Ибрахим:

Не видя ли ти какъв пример дава Аллах? Добрата дума е като доброто дърво. Коренът му е як, а клоните му са в небето. То дарява плодовете си по всяко време с позволението на своя Господ. Аллах дава примерите за хората, за да се поучат. А лошата дума е като лошото дърво. Изтръгнато е от земята и няма то устойчивост. Аллах укрепва вярващите с непоколебимо слово и в земния живот, и в отвъдния. И оставя Аллах угнетителите в заблуда. Аллах прави, каквото пожелае. (Сура Ибрахим: 24-27)

Разбира се, задължително е всеки, който иска да води един целомъдрен живот, да насърчава и останалите хора да бъдат целомъдрени; всеки, който иска да види добро, трябва да положи усилия за

подпомагане на разпространението му; всеки, който иска да види съвестни хора, трябва да ги насърчава да бъдат такива; всеки, който се противопоставя на жестокостта, трябва да посъветва тези, които я прилагат, с една дума всеки, който би желал да види възтържествуването на правдата, трябва да призове останалите хора да я съблюдават. Едно от най-съществените неща, които трябва да се помнят, когато се отправя този призив, обаче е, че единствено Аллах е този, който би могъл да вдъхнови някого, за да стане Мюсюлманин и да направи така, че благите думи да могат да му въздействат. Аллах е разкрил, че Пророкът Мохамед (Аллах да го благослови и с мир да го дари) винаги се е отнасял добре към хората в резултат на благородния си характер и възвишена нравственост, и го е дал за пример на цялото човечество.

<https://www.harunyahya.info/bg/statii/myusyulmanite-izpolzvat-blagi-dumi-za-da-prizovavat-horata-kam-islyama>